

هه رکه سى سەپلى سور بۇو

هه مزاگا ئويه

عبد القادرى ده باعى

حەممەزىغانە مەتكۈزۈچ

لە كېتىي فارسى (عالمازى عەبىاسى) نەنۇسراپايە، ئەو كارەساتە حەماسى و پىر لە قارەمانەقى و عىبرەت ھېتەرەش، ناوى وەك ناوى زۆر كارەساتى دېكە وون دەبۇو.

ئەگەر بەيت بىزۇمەقام بىزە نەخۇنىدەوار، بەلام بە ئەۋىنى نىشتان دل بىرىندار، نەبان ئىستاش ناوى لاس و خەزال و خەج و سىامەندو ناسرو مال مال و نەدەمایمە.

دەيىن ئەگەر شوينەوارىكىش ماوه يېجىگە لە سەردارى شاعيرانى نىشتان پەرورە ئەحمدەدى خانى و چەن رېيوارىتى حاجى قادرى كۆپى نەبى بەرەم ھېتىرانى ئەو ھوندرە بەنرخە، نەخۇنىدەوارانى مامۇستايى نىشتان پەرورى بۇون.

لەلايەكى دېكەوە وەك مەحوى گەورە دەفرمۇمى:

بىستۇف ئەشقى شىرىنى ئەوا ھاتۇتە پېش
گەر لە حق يېم و نېيدم تەقلیدى فەرھادى دەكەم

منى پىرى كەفتەكارو ھەلۋەدای شاخ و داخ بە ئەشقى فەرھادى بە كوردىستاني شىرىن دەمەوى رېزى خۆى لەو قارەمۇنانە بىگرم و تەپ و تۆزى فەرامۇشيان لە سەر لادەم و بە فەرمىسىكى چاوى يىان شۇرمەمە و پۇوماى

نەتمەھى كوردى مەينىت بەش لە كوردىستاني ئېران، لە ھەموو سەر دەمەنگار، لە مەلەنەنە جۇراو جۇرە كافى، ھەمېشە رۆلەى ھەلگەن توپوو قارەمانى ئەوقۇي بۇوە كە ئەگەر لە سەرددەمى خۇياندا ئىن نامە و كىرددە كەنیان بىنۇسراپايدۇ بلاپىكراپايدۇ، ئەمەرۇ گەنجىنە ئەدەپى و مېزۇنۇ و قۇلكلۇرۇ ھونەرى كوردى لەپىزى دەولەمەندىرىن ئەدەپىاق جىھاپى دەبۇو.

بە تۆزقالى سەرنج و بىركرىدنەوە لە كارەساتى دلەزىن و لە ھەمان كاتدا حەماسە خۇلقىنە كافى ئەم نەتمە نەبەزو سەربەرزە تىدەگەين كە مامۇستايى نىشتان پەروران و شۇرۇشكىپارى كوردى حاجى قادرى كۆپى بۆچى شىنى بۇ نەنۇسىنى ئەو دىارە مېزۇوپيانە گېڭاواه تەنانەت رق ھەستاواه كە دەفرمۇمى: -

يەكىسەر عولەما درشت و وردى
ناخۇنىنەو دوو حەرف كوردى
ئۆستادى خەتن لە ئەم سىانە
وەك دى لە زماقى خۆى نەزانە».. هەندى

ئەگەر كارەساتى قەلائى دەمد، ئەسکەنەردى مۇنىشى (نۇوسەر) بەرمائخورى شا عەبىاسى خۇپىن رېزى بە و گىشت درۇو بۇختان و جىنۇ دانەش

که وغه پرسیارو یه کنی له هاوریان گونه ره نگه له کنی
(توحفه‌ی مظفریه) دا ناوی ههیت به لکو لهوی شوینهواری بدوزیمه و به
شوین پیتی دا بروی، کاتی ته ماشام کرد لهویندا باسی^(۴) (بهیتی باپر
ثاغایی باوکی همزاغا ده کات که بهیتیکی به هاداره! .

بهخته‌وراهه هاوریی دیزینهم قادر ثاغایی منگور که پیکوهه ده زین
فریام که و گونه نو باپر ثاغایه که له - مراغه - شه هید بورو باپری
همزاغایه چونکه کاتی نو له همراغه شه هید ده بی ژنه کهی پاش چهن
مانگک کورنکی ده بی که به داب و نهربی عه شایری ناوی ده نین - باپر -
که له راستیدا باپر ثاغایی دوهه مدو له شه ش ژن هژده کوری ده بی که
همزاغا چکوله‌ی همویانه. باپر ثاغایی دووهم له گل تایفه‌ی مامش ده بی
به شه ریان و نیزای چهند خزمی خوی ده کورزی، کاتی که ترمی کورزاران
ده نین و بو مه جلیسی پرسه سره خوشی داده نیشن همزاغای کوره
بچکله، به لام بلیمه‌ت و ثازا ده چیته جنگای باشی داده نیشی و به قنده دار
که ناوی پیروت ده بی ئه مر ده کا قهنده بی تیکا، به داب و نهربی
عه شایری نه و تاکاره مانای نهوده به که: من مه زن و سه داری تایفه و
عیلم - هر حقده برا کهی سه ری ته عزیی بو داده نه و نین و مه زنایه‌تی
همزاغا ده سه لین. پاش ته او بورو پرسه سره خوشی له شکری
منگوران کو ده کاته وه به ته باری ده چیته سه ر مامه شان و زوریان
لی ده کورزی و تالانیان ده کا، ثازابی ولی زانی و ووریانی همزاغا سه رنجی
هم مووان بو لای خوی راده کیشی و عه شیره ته کانی دیکه وه که بیان و دی
بوکری و گورگ و مامه ش به گشتی ده که ویته زیر رکیف و به ناردنی دیاری و
خزمه‌ت کردن بچوکی خویان ده نین.

همزاغا بو هر تایفه‌یه که ور بیاوه داده نی، وه ک قادر ثاغای کرد
به سه روکی دیوکریان، کویستانی گهده و سپی سه نگ دهیتیه هاوینه
ههواری همزاغاو زوربه‌ی منگوران لهوی ده بن و هر له بیری توله‌ی باپر
ثاغایی شه هیددا ده بی که روزی خه بردی بو دیت که حه سه د سواری
به گزاده و قره پاپاخ هاتونو و له گردی قره پاپاخان نزیکی سابلان
خیوه‌تیان لی داوه وی ده چی خه بالیکیان هه بی! .

همزاغا به گورجی خزمان و عه شره‌تی خوی کو ده کاته وه وه بی
ده که وی و ته نهانه نه و خه بردی وه که مزکینه کی گهوره وه رده گری و
چه پرده که خه لات ده کاو ده لی: .

توله‌ی باپری شه هیدم دهسته وه و هر نه و عه سره ری ده که وی به
پله خوی به شه رگه ده گهیه نی. عه جهمان بی خه بیان له خیوه ته کانیان
نوستون، ناگایان له کاره سات نیه و ره نگه خه بیانی کوشتنی کوردان و

پیروزیان بسیم، رجه بو لاواف به نهاده که خوش که به لکو شوینهواری نه و
گه غیبیه گران به هاو بی وینانه بگرن، بچنه ناوچه‌ی لورستان به شوین
راپه‌رین و شورشی مه زن شیره زن «قهدهم خیز» دابگه‌رین و پرسیار که نه و
بیوسن، یا شوینهواری جوونه برای قاره مان «عه زیزو ته کش» مه غی
هه لکرن و بهیتیکانی وه چنگ خن.

جاری واز له سارمی دلیرو قهدهم خیز و الی خان و سه دار ره شیدو
جا فرسان و عه زیزو ته کشی مه غی و به سه رهاتی تالی ژیلی گه لبانی و
هه لخانی سیداره‌ی بیدادی «شريف الدوله»ی قاجاری له سه قزی
خویناوه و شیره زن سی روله شه هید کراوی سه قزیا دلسوزو زانای نیشان
پهروه ری وه ک «مسته فا پاشای یا مولکی» یان جوامیری چه شنی شیخ له تیق
شیخ مه محمودی نه مر یا ته نهانهت یاخیه سه رکیش کانی وه ک حمه تالی
بانو خوله پیزه دیتم و سه رهاتی ثم به شه به باسی قاره مانیکی له بیر
چوو و اتا «همزاغای منگور» ده راز یمه وه، به لام چون ثم خوبایه که وه
میشکمه وه؟ روزی له بیر بومباو را کیت بارانی هه لیکونه ره کانی حکومه
ره ش و دیکتاتوری کوماری دزی نیسلامی نیزان خوم خسته به بینی گاشه
بعده زله کان که وه ک نه شکمه وه وا بون، چه ند که سینکی دیکه ش به زن و
مند الله وه لهوی بون. کابرایه کی چه ک فروش که دو ته نگی پی بو خوی
هاویشته لامانه وه، جوانه زنی که مه مکی له ده می مند الله ژیکه له کهی دابو
گونی: مامه بچو له سه ره و گابه رده وه ته قهیه کی بکه به لکو نرم نهیته وه
تماشای پیشمه رگه کانی حیزبی دیمکرات که به قوربایان بی چلون دایان
گرت و کوتمه ره کانی خومه خوین ریزان ترساندو ناوین لی بان نزیک
بینه وه، خو نهوان له و ده شته دا شهر ده که ن.

کابرا گونی خوشکم خو من پیشمه رگه نم به خولای ته قم بی
ناکری، میردی ژنه که ش وو: هر که س سینی سورو ببو همزاغا نیه،
ثم برابه له چه کو دراو ده گردی و پیش مرگه دیمکرات له پاریزگاری
نیشان، فرقیان به بینی عززه و عاسهان.

نه و مه سه لام زور جار بیستبو به لام هر گیز و سه رنجی رانه کیشا بوم
خولیای که وه میشکمه وه و بیرام دا که ههول بدهم و له سوچ و قوزنان
بگه ریم و کورده وو ته (پرسابو و زانابه) بکه وه پرسیار به لکو به لکه به کی
پر مهانه یا شاره زایه کی راست بیزو نه مین گه رچی نه خوینده واریش بی
له بیدا بکه و لانی که رپون بیته وه که ثم همزاغایه که ناوی بوهه به شی
له که لمپوری کوردی و له گه رمین و کویستان به موناشه بهی جوزاو جوز
کونه لانی خه لک ناوی به باشی ده بکن کی به؟ کوری کی به؟ چی کرد وه?
چون مردوه؟ کوژراوه یان شه هیدنکی نه مری کوردستانه؟ .

کوت بستم. همزاغا زور به سه ره خوی ده لی گویم نهختی قورسه. و زه پیشی با بزم ج ده لیست؟! یاوه ده چیته پیشوه به لام همزاغ که قندنه کهی بعازره و ده لی و هک بلنگ هلمه تی بو ده باو ملی باده د و به خه بخه ره ده بانه به ناویانگه گهی جه رگی هله ده دری و هلمه ت ده بتو سر سه رازه کان و هرش شیان ده کوژی و بی ترس ده رده پریته حوشه گهوره ای پر له سه رازو تقه بر زده بیته و، به دهنگی تقهی تغمگ منگور به گور به گورجی دینه و بو سه رازخانه و ده بین ده رگای نس داخراوه و نرکهی شیرانه همزاغا ده بیست، حمه دی ثاره جن که پیاویکی به شان و شه و کهت و زور به هیز بورو ده کشته و و به همه مو هیز بروه خو به ده کوه ده لی و ناسنی ثله قهی ده رگا ده پستی و همزاغا قنداره کهی برهه و ده رگا ده رون و به منگوران ده گهن له ویدا ده لی؛ منگورینه: مه لین همزه خه جلاوه، بابی حمو نام گاوه قه بندم لی و ورنه گهراوه، به لام له ده سپری عجمان حمه دی ثاره جان ده پتکری و ده که وی و منگور ویرای همزاغا ده چنه باخی شیخی، له ویوه پیاو ده نیزته لای پیاو ماقول و پیش سپه کانی شار، که ده لی ترمی حمه ذم بدنه و ده نایدی ده نای پاپاریز. نهانیش ده چنه لای حاکم و رازی ده کدن که ترمی حمه د به حورمه ته و به نه باخی شیخی. همزاغا ده گه ریته و ترمی حمه دی ثاره جانی ده نیزین به لام هر لسمر قه برانه و به تو لی خوینی حمه د هیرش ده بانه سمر قه لاتی (موتو ای) که بنکه یه کی گهوره ای سویای ثیرانی لی ته لی، گه لامه هیرش نهونه به ووردی و تی بین و له همان کاندا کتو پری ده لی که له ماوه یه کی کمد ده گری و قر ده خانه عجمان. دوای گرتی قه لای موتاوى بی پشودان هربه و سوارانه و هیرش دینی بوسه شاری سه رده شت، سویای ثیران هیشتا به باشی له کاره شاق قه لای قایمی موتاوى ناگا دارنابن، تازه خه بريان بی گه شته و نه نویان شکاوه، که له نه کاو خویان ده کهونه به هیرش. ناوی همزاغا نهونه به سام ده لی که دوژمن به بیستی ناوی و ده حه به سی که بیچگه له لاتن یاخو نه سلیم کردن ریگاهه کی دیکی به بیرا نایه ت، گه لامه هیرشی سه رده شت چه شنی گه لامه قه لاتی موتاوى به ووردی و تی بین و نازایه تی داده پریزی و هربه شیوه یه کی نکو با غافل گیرانه نه ویش ده گری و چه لکو جبه خانه یه کی فرهی و چنگ ده که وی.

نه گهر به ووردی و بی لایه نی پروانه نه و هلمه میزو ویانه و لایه ن پسپورانی نیزامیه و بدریته بدر تیشکی لیکولینه و یه کی زانستیانه

تلان مهستی کردین که همزاغا له شکری خوی ده رازیته و و به شیوه یه کی بیث ویت هر قولیک به فرماندهیه کی نازاو لیوه شاوه ده سپری و نه برهه بیاندا عهجه مان ده شاهزادنی و له شیرین خه ویان همل دهستی.

کورد ده کهونه گیانی عجم و له ماوهی سه عاتیکدا وایان شر ده که ن که

نه نایا تاقه سواریک ده تو ای گیان به ده برهی و هله لیت، گزنگی هتاو له

که لاکی حدو سه د سواره ای عهجم ده دات و دنیا روناک ده کانه وه..

زوری پی ناجی را پرینی شیخ عبد القادری نه هری کوری شیخ

عیسیولا دهست بی ده کا، ناوو ناویانگی پیروزی بنه مالهی سهید تههای

گهوره و شیخ عویه بدللا له مه لبندی ژوروی کور دستانی ثیران و موکریان

ره نگنگی پیروزی بدقی ده دا به را پرینه و هستی کور دایقی و هف نهستاندن

سه رانسنه ری کور دستانی داگرت و له پیش هموان دا سه رداری نازاو

بلیمه فی کورد همزاغای بو کوری خه باقی چه کدارانه را کیشا.

همزاغا به دل و به گیان ناشق نه و را پرینه پیروزه برو. و هک

سه ردارنکی لیوه شاوه گه لامه گرتی میاندو او بنو مراغه دار شت که

نه ویوه به ره و توریز بچن. به لام داخانم خو فروشی بیه سه ره که

عه شایر له گه ل که بین و به بین ده باری شای ثیران و خه لیمه عویانی،

نه بان هیشت کورد به ناوی خوی بگات. به لام له و ماوه دا که شیخ عبد

نقادر خوی نه شرین هینایه موکریان له شکری کورد به سه کرد ایقی

همزاغای بلیمه ت نوانیان مراغه ش بگرن و نهانه ت میناغا کویستانی

سه هه زانی گرت و دیسانه وه تو لی خوینی به ناههق پڑاوی بایر ناغای

گهوره بیان چه ند پات سه نده وه.

دوای کوزانده وهی را پرینی شیخ عبد القادر و گه رانده وهی شیخ بو

نه سه مبول، همزاغا ش ده گه ریته وه مالی خوی و ده وله نهیان گه لامه گرتی و کوشتنی داده رشت و ورد وه خویان پی تزیک ده گرده وه.

له لایه که وه به هی سه روزک عه شیره تی و هک حمه د ناغای مامش

د تخرشی براو خزمانیان ده دایه وه که نیدی بچوکی همزاغا نه که ن و

له لایه کی تره وه وه عده هی حکومه تی موکریان و راگرتی سنوری ده وله تی

عویانیان ده دایه و به زمانی شیرین به ناوی بانگ هیشت و چاو پی که و تن

هندیانه سابلخ و له وی له پیشدا به حورمه تیکی زور میانداریان کرد،

دوی چه ند رو زی ده رفته لی دینز و له کاتیکدا خزمان و پیاوی بو گه ران و

شمکزکرین ده چنه نیو شارو نه نای خوی و پیروت له لیل قه نده دار ده میشه وه،

به پیروت ده لی قه نده یه کم بو تیکه، قه نده که ورده گری و نه فه سیکی

ی ده دا یاوه ریک و شه ش سه رازخانه خوده که ن به ژورو را، یاوه ره که کوت و

زنجیری پی ده لی همزاغه دهست بینه بیخه مه زنجیره وه و پینت له

په سهندی بکه م و چه ن روژی سواری بیو پشوودانی که نه ختی هیزم بیته وه بعر.

له سمر ده ستوری سولتان دهی به نه ته ویله تایه تی له نیو سه دان نه سپ و ماینی تایه تی ماینی کی خمزال ه لده بیزی، پی تی ده لین با به نه و ماینی تایه تی خلیفه يه، ده لی نه گهر ده مده نی با شه دهنا سواری ج ولاخنی کی دیکه نام، به سولتاف راده گه بمن، ده لی بیده نی. پاش ماوه بیه ک که به ماینی که سواری ده کات به همه مو جوزه مهشقی پیده کا ده چته لای سولتان و ده لی ثاماده م، به لام بز نه وه زه بری دهسته نه و کابرا يه بیس ده بی که سی له پیش مندا بچته مهيدان و لاه گه لیا به شه بیت، سولتان قبولی ده کات و له روژنکی دیاری کراودا ژوانی جلیت بازی به سوارچا که که راده گه بمن، له روژه دا سولتان و هزاران و همیران عوسنی و کومه لانی خه لک بز بینی نه و شاکاره کو زده بنه وه، له پیشدا يه کی له سوارچا که کافی تورک ده چته مهيدان کابراش دیت بریار ده دات زه بری همه هن سوارچا کی تورک بیوه شینی، کاتی جلیت که کی بز ده هاویزی کابرا به گورجی خوده خاته ژیملی نه سپه که کی و له لواوه دیت سه پشتی کاتی که نویه بم ده گات سوارچا کی تورک غارده دا نه میش له کافی خویدا ده نگی ده داد داری جلیتی به توندی له پشت ده داد دهی کوژی. نه نجا نویه به همه مزاغا ده گات: ده لی همه هن زه بر هی نه وه، کاتی سوارچا کی بینکانه ده بیوه جلیتی حمواله بکا همه مزاغا خوی ده هاویتی ملی ماینی خمزال و له لواشه وه له پیستی زین قیت ده بینه وه کابرا جلیت که کی ده هاوی به لام له بدر سوارچا کی همه مزاغا له خوی ناکه ویت و گوئی ماینی که ده بات، کاتی نویه همه مزاغا دیت و ده نگی ده دا کابرا و اده زانی که گورج جلیت که کی هاوی شتوه و لی نه که تووه له لواوه ده بیوه بینه سه رزین به لام جلیت که هر بیوه دهست همه مزاغاوه ده بی و له وخته دا فرسه قی دیتی و داری حمواله تیروغه هی پشتی ده کا که وورگی ده دری و له بدر زگیمه دیتهدور.

سولتان بانگی ده کات و ده لی کورده به فیل کوشت به لام ظاهرین، زارت بکه وه، زاری ده کانه وه، زاری پر له لیره هی زیر ده کات و خه لات و مانگانه يه کی باشی بز ده نووسی که له نه سه مبول دا بینیتی وه.

کاتی مه نزل و مالی سازده کا به هنی دوستان کورده وه زنی نه حمه به گی میر ثالا ماره ده کا، له سه رده مهدا شه ری قارس و بایزید له به بینی روس و عوسنی دا دیت سه میدان و سولتانی عوسنی همه مزاغا با نگ هیشن ده کا که وه که فرمانده رینکی گهوره ده بیوه رهوانه جه بیه بکات، همه مزاشاش له ولام دا ده لی: من نه و ولاتهم نه دیوه خزم و کس و کارم

ده رده که وی که له روانگه هی نیزامیه وه همه مزا غای کوردي بی کس نه گهر نه سه ردارانی گهوره هی دنیا نازارتو لیزان تر نه بوبی لهوان که مت نه بوبه! نازانم کاتی همه مزاغا هیش ده باته سه رگردی قره پاپاخان که نه وهیزه نه حمه سه داد سواری سویانی نیزان و عه شایر کوردو تورک پیش هاتبوون چه ند سواری له گه ل بوبه به لام به تی فکرین له همل و مه رجی کاتی هیش، که همراه به بیستنی خه بده که ده ستوری کو زونه وه ده دات ده توانین بیزین نه گهر حه شیمه تی زوری شی به دهوره وه بوبی له دو سه دیا سی سه داد سوار قاره مانانه بوبی که به کوژراوینکی زور که مه وه حمه سه داد سواری تهیاری دو زعنی چه شنی فر کردنی که تاقه سوارنکی لی ده رچوونی له هیشی قه لای موتاونی که نه و قه لایه توره که ریزی دهوری زه رده شتو دو زمن کردویه به سه نگه رو، خوی بق بگری سه ناماده کردوه همراه چوار لای قه لای که ش ده شتمو مه لیک بیو لیته وه دیاره، ده بی همه مزاغا ج پیلانکی گیرانی که له ماویه کی کم دا نه و قه لای قایه هی گرتی همراه های گهی قایم و گهوره شاری سه رده شت همه مزاغا بوزستانو رابواردنی لای خzman دیت گه رمنی و له گوندی شریزین - داده نیشی: حکومه تی عوسنی که ناگادری قاره مانانه و شزدهت و ناویانگی همه مزاغا ده بی و، له سمر داوای شای نیزان به ناوی با نگ هیشن داوای لی نه کدن که بچته - رانیه - همه مزاغا ش که دژایتی له گه ل عوسنی نه بوبه و ناگاکای له بین و به بینی دو زمانی کورد نه بوبه، ده چته رانیو له بیوه ده یگرن و رهوانه نه سه مبولی ده کهن دهی گرن و چه ن سالی ره برق له زیندانان ده مینیته وه به ریکه وت له بینه دا سوارچا کنکی جلیت بازی بینکانه دیت نه سه مبول و به جلیت بازی چه ند سوارچا کی تورک ده کوژی، سولتان به تریکانی ده ستور ده دا به لکو پاله وانکی وام بز په بیدا بکن نهم جلیت بازه بیزینی و رزگارمان بکات، یه کی له مانه ده لی که کوردیکی نازا له زیندانایه مه گهر نه و بتوانی دهنا لم و ولاته که سه پی شک نایه ت. به ده ستوری سولتان همه مزاغا نازاد ده کدن و ده بیه نه لای سولتان. همه مزاغا به جه ساره ته وه سلاو ده کاو چاوه نواری نه مر ده بی، سولتان به ووردی ته ماشای به زن و بالای ده کات و لی نه ده پرسی بوجی گیراوی. له ولام دا ده لیت: من ج خراپم لمحات کی عوسنی دا نه کردوه له شه بیشدا نه گیراوم به لکو به فیل منیان گرتووه و ج ناواني نه خوم دا شک نایه. سولتان نازانی و نه ترسیه که هی زور پی خوش ده بی و ده لی: ده توانی نه و سوارچا که جلیت بازه بز بکوژی؟ له ولام دا ده لی ده توانم به لام به دو شهرت. ده لی مه رجه کانت چی به؟ ده لی ولاخنی که خوم

نهوده که تا ئو رۆژه چەن جار بەو شیوه بە چۆنە چاویی کە توپى ئەمیر،
 هەلەسى و بەرەو خیوهقى ئەمیر نیزام وەرى دەکەوى، غافل لوهە کە ج
 داونىكى سامانلىكى بۇ دانزاوه و دەوروبەرى چۈن تەنزاوه.
 ئەمیر نیزام دەبىزانى کە ئەگەر ھەمزاغا دەستى بگانە چەك يابەن
 چەكىش ماوهى دەستى كەردنەوهى بى
 ناكەوى و دەبىزانى دەستى بە ئەمیر بگات وەك ھەلۇ دەرى ىمىتى و حەق
 خىوي دەستىنى. لەلايەكى دېكەوە زۆر كەس زانىبىي كە سوينىدى بە
 قۇرئان خواردۇ و پەيانى ئەگەل دا بەستوو لەبر ئووه كە لەسەر عەرزدا
 نەبى دەستورى دابۇو لەلايەكى خىويەتكەوە كە تايىقى دانىشتى خىوي بۇو
 چالىك ھەلەدەكەن كاتى ئەمیر نیزام دلىا بۇو ھەمزاغا لە خىويەتكەي
 ھاتەدەر دەچىتە نىۋچالەكە. وەختى ھەمزاغا دەگانە نىۋ خىويەت، ئەمیر
 بانگى دەكاو دەلى: ئاغا فەرمۇو: رىستە ئاغا فەرمۇو رەمزىك دەبى لە
 بەنە ئەمیر نیزام و سەربازەكانى دامەزراو لە. مەتەرىزدا، كە وەك:
 دەستورى دەسپىز وایە، سەربازەكان بە بىستى ئاغا فەرمۇو دەسپىز
 دەكەن و تەرمى بەسامى شىرە پىاوى كورد لە خوتىنى پاکى خىوى دا
 دەگەزى. بەم شىوه نامەردانە بەم رەوشە فەرەتكارانە ھەمزاغا شەھىد
 دەكىزى و پاش كوشتنى سەرى دەبىزى و بۇ دىيارى دەپىزىنە تاران، بۇ بى
 تەختى شاهەنشايى ئىران. بۇ فۇقىلە دەولەتى ئىران خاتىر جەم بۇو
 كە كەسى خەموى لى حەرام كەردىبوون، كەسى كە قىرى دۈزىنى دەكەدو
 عەجمەم بە بىستى ناوى و لەرزە دەكەوت، سەردارى قارەمانى كە
 گەلەلەرى گەرتىي پىنگە قايمەكانى دادەرەشت ئىدى بۇ ھەتا ھەتا چاواي لېڭ
 ناوه ئىدى ھەمزاغايى جوامىزرو شىرە پىاونەماوه سەرى پەشىزى كەش كەۋاوه.
 خەيانەت كارانىش لەسەر ھەموپانەوە كاكل ئاغايى براي بە وەرگەرنى
 ئافرېتىكى رەپوت لەسەر شۇرى و شەرمەزارى بەوە گەرانەوە بەلام ناوى
 پېرۇزى ھەمزاغا وەك رەفزى ئازايىقى لە فەرەنگى قولكۈزى
 كوردەوارى دا جىنگىر بۇوە رىستەي ھەركەس سەھلى سۈرپۇو ھەمزاغا بىه
 لە ووتۇ وېزى رۇزانى خەلکى كۈلان و بازارو مىگەدۇت و چاخانە و تەنانەت
 كانى ڙانىش بەمەبەستى جۇاروجۇز دەوتىزى و دەوتىتهوو.
 سەبىر سەمدەرە بە كە ئەمیر نیزامى گەرسىي ئەمەنگىر كورد فەرەنگى
 بەو ھەمو زانايى و ھوندرەندى و ئەدبىيەوە لەبر چاوكەوت و ئىدى لە
 مېزۇرى ئىراندا نەخشى نەما. خۇتنىرى ئازىز: دەزانام لېكۈزىتەوە كەم
 ناتەواوه بەلام سەرچاوه دەست نەكەوت ھەيام وايە لاۋى شەرەندى
 كورد بە شىوهى زانستىانە درېزە بەرىنگام بەدەن و ھەلىان بىر بەرخسى

دەگەل نىن ئەگەر سولتان ئىجازەم بەھەرمۇي لە ولائى خۆمدا باشتى دەتەۋام
 خزمەت بىكم، لەبر ئەمەنگىر كەرەنگىر ئەنگىر ئەنگىر ئەنگىر ئەنگىر ئەنگىر ئەنگىر
 جۇو. خەلەفە جوابە كەپەسەند دەكاو دەلخۇشى دەدانەوە خەلاتى دەكا.
 ھەمزاغا لەگەل خېزانو مەنداڭەكانى دەگەرەتىھە بەلام ئو نەزم و
 نیزامە ئو داي مەزراپىبوو ئېڭ چووبۇو، قادى ئاغايى دېبۈكى كە
 خۇشەويىتى ھەمزاغاو بە سەرەك ئىلى داي نابۇو، كەس جوابى
 نەدەدابىوه، كاڭەللاڭاي بىراي ھەلخەلە تابۇو، ھەمزاغا دەكانە سەر
 دېبۈكىان كە دەبى لەفلان رۇزىدا لە مائى قادى ئاغا كۆپىنەوە بەگشى دەچەنە
 مائى و شەو بەقسە خۇش رادەبۈزىن تاڭاتى خەو، لەو كاتەدا ھەمزاغا
 رۇو دەكانە قادر ئاغا دەلى: شەو درەنگە خەومان دى تەشرىفت بچۇ
 بۇ مائى با ئىمەش لاقان درېز كەپەن.

قادر ئاغا دەچىتەوە ھەمزاغاش بە پىاپىكى خىوى دەلى تەشتى
 مەسىنەم بۇ بىتە، بەبەرچاواي ھەمۇو ئاغا ئەنگىر ئەنگىر ئەنگىر ئەنگىر
 دەمېزى خىوى دەشواو رۇو دەكانە ئاغا ئەنگىر ئەنگىر ئەنگىر ئەنگىر ئەنگىر
 كە پىاوشەرم تانلى بىكا، پىاوتان تەنبا قادى ئاغايى كە دەبى خزمەتى بىكەن.
 بۇ شىوه بە دىسانەوە نەزم و نیزامى عەشايىرى دامەزراپىدوو، بەلام
 دەولەتى داخ لە دەلى ئىران پۇوازى بۇ پېزەدارى كورد كە كۆنە كە بەكى
 بەسامى لى دەرھاتبۇو داتاشى و كاڭەللاڭاي بىراي دۇرپاند بۇو، لەلايەكى
 دېكەوە بۇ نېچىرىنىكى وا پىلاتىكى دېكەي گېڭىر ئەمیر نیزامى كوردى
 گەرسىي والى ئازەربايچان نارده مەھاباد ئەمیر نیزام وەلأمى نارد كە بۇجاو
 پىنگەتى ھەمزاغا دېتە خزمەتى، ھەمزاغاش بەرپۇ خۇشى بەوە بەرەو پېرى
 چوو چەن رۆز بە خۇشى و راپوشكار رايان بواردو ئەمیر نیزام بە قورئانلى پېرۇز
 سوينىدى بۇ خوارد كە ھەتا ئو لەسەر عەرز بى، نەھىلى تاقە چەلە مۇويەك
 لەسەر ھەمزاغا كەم بىتەوە!! باش ماوه بەك ئەمیر ھەمزاغاي بانگ
 ھېشت كەردو ئەپيش زياڭلەر (رەقەرى) دەگەل كاڭى خايەن وەرى
 كەوت، ئەمیر نیزامى پېرە زىپى بە پى خۇش بۇونەوە بەرەو پېرى چوو،
 بەدابى كوردەوارى مېواندارى كەردو چەن رۆزى بە خۇشى وەنەنلى چەلە
 بواردو ئەۋەندە قەسى خۇشى بۇ كەردو يەكتى كوردايەتى نواند كە دەلى
 ھەمزاغا وەك ئاۋىنەي بى گەردى لى ھات و تەواو دلىا بۇو، ھەلۇي بەرەز
 فرى چىا دەستەمۈبۈو ئەمیر نیزام وَا دەنۋىتى كە لە خىويەت گەورە كەى
 خۇرى خەرىپىكى راپەرەندى كاروبارى ولاڭان، ھەمزاغاش لە خىويەت تايىقى
 خۇرى دەگەل چەند كەسى لە خەمانى خۇرى قەسە دەكا، لەو وەختەدا پېش
 خزمەتى ئەمیر نیزام كە كورد دەبى دېتە ۋۇرۇرەوە زۆر بە ئاسايى دەلى: ئاغا
 ئەمیر دەفەرمۇي ئەگەر كارى ئى بە حەزىدە كەم تەشرىف بىتە لام، لەبر